

[Arne Larsen.]

foreslår 10 år. Jeg takker for den tilslutning, som er givet til dette vort ændringsforslag fra socialdemokratisk side.

Mit parti kan varmt anbefale en hel række, ja, så at sige alle de stillede ændringsforslag, og kan indstille lovforslaget om sanering til vedtagelse med de stillede ændringsforslag.

Det samme gælder forslaget til lov om ændring af lov om boligtilsyn, hvortil der er stillet et par ændringsforslag, dels om almennyttige boligselskabers deltagelse i boligkommissionernes arbejde, dels om muligheden for at delkondemner beboelsesejendomme, hvor dette findes påkrævet og nødvendigt; det giver vi fuld tilslutning til.

Til forslaget om ændring af byggeloven for København er stillet et enkelt ændringsforslag, som vi finder er meget vigtigt. Det står helt klart for alle, at gårdrydninger er meget ønskelige og nødvendige for at hidføre et venligere boligmiljø såvel i saneringsmoden som i ældre bebyggelse i København. Men det er sikkert ikke tilstrækkeligt som oprindeligt foreslået, og det har man også erkendt i boligudvalget, således at der nu foreslås åbnet adgang ikke alene til, at plankeværker, cykelskure o. lign. fjernes, men også til, at udslidte værksteds- og lagerbygninger kan eksproprieres og fjernes. Ejerne skal have erstatning, og den skal kommunen udrede, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at der i henhold til lov om statens bygge- og boligfond kan ydes lån til kommunen til løsning af sådanne opgaver, såfremt den altså ikke mener at kunne magte denne opgave rent økonomisk. Der er vel ingen tvivl om, at hvis man virkelig går i gang med gårdrydningsproblematikken, skal der adskillige millioner kroner til.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de 3 lovforslag nr. 93, 94 og 95.

Har socialistisk folkeparti været positiv i sin indstilling til de 3 føromtalt lovforslag, gælder dette ikke helt de 3 følgende lovforslag, nemlig lovforslaget om boligbyggeri, lovforslaget om midlertidig regulering af boligforholdene og lejelovforslaget. Den af ministeren foreslåede udvidelse af rammen for socialt byggeri med baggrund i den kommende, øgede saneringsaktivitet, nemlig statsgaranteret og rentesikret byg-

geri, indtil i alt 13.000 lejligheder om året, finder vi ganske utilstrækkelig. Hidtil har saneringsaktiviteten været meget beskeden, og de 12.000 almennyttige boliger om året har i lang tid været mere end utilstrækkeligt til bare nogenlunde at tilfredsstille det boligbehov, som findes i dag. Nu foreslås en beskedent udvidelse til 13.000. Man hænger sig strengt og formelt i det sørgelig berygtede boligforlig af januar 1966, hvor de 12.000 lejligheder blev lovfæstet, uden hensyntagen til livets barske realiteter; de må da være åbenbare for enhver og må tilsige ansvarlige politikere så hurtigt som overhovedet muligt at få udvidet det sociale byggeri så meget, som vi overhovedet orker. Statens udgifter til en udvidelse fra 12.000 til 18.000 lejligheder, som socialistisk folkeparti og socialdemokratiet i fællesskab stiller forslag om, er såmænd beskedne 18 mill. kr. Her, hvor man kræver et kasseoverskud på 1 milliard kr., kan man ikke afse midler til så beskedent en udvidelse af boligstøtten som 18 mill. kr. Det er efter min opfattelse så uretfærdigt, at det råber til himlen.

Som sagt, socialdemokratiet og SF har stillet ændringsforslag om en udvidelse til i alt 18.000 boliger med rentesikring over en 3-årig periode. Det er i sig selv så beskedent, at man ikke skulle behøve megen overtaleseskunst for at få det til at sive ind de rigtige steder hvor nødvendigt dette er. Vi har store boligkøer, vi bliver flere og flere indbyggere i Danmark, der sker fortsat en stor vandrang fra land til by osv., osv. Tusinder af familier med børn savner ordentlige lejligheder, og tusinder af enlige mangler boliger. I ly af boligmangelen blomstrer boligspekulationen, så det er en ren lyst. Vil man da ikke se disse alvorlige problemer? Hvor længe kan man fortsat reagere så negativt, som regeringspartierne gør det? Jeg kan derfor kun meget varmt anbefale SF's og socialdemokratiets ændringsforslag.

Man har i forbindelse med dette ændringsforslag stillet spørgsmålet, om boligforliget egentlig ikke hermed var sprængt. Nogle bedyrer, at det er det ikke, andre mener, at det i det mindste er blevet overtrådt. Jeg synes i og for sig ikke, at socialdemokratiet skulle være så ked af det, hvis de borgerlige partier påstår, at boligforliget er sprængt. Så står man væsentligt friere